

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. I. Nudatur Christus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

creavit cœlum & terram, hic in terra, spectante cœlo, pro homine flagellatur, & adhuc ab homine non amatur. O Jesu! veneretur meum silentium, tuum supplicium. Non possum eloqui, quod tu voluisti perpeti. O Pater æterne! moritur Filius tuus inter manus peccatorum. Sed noli irasci: quia *expedit nobis, ut unus moriatur homo pro populo, & non tota gens pereat.* O Pater æterne! miserere meî pereuntis, propter Filium pereuntem. O Fili! *Pater misericordiarum*, miserere meî toties rei, & propter flagella tua, dimitte peccata mea. O Justitia! miserere, quia venit tempus miserendi. Clamant è limbo captivi patres, è cœlo Angeli pacis amarè flentes, è terra homines pereuntes: Miserere.

Ier. 11. 5.

2. Cor. 10.

MEDITATIO II.

§. I.

¶ *Nudatur Christus.*

HAstenus in minoribus prælusimus: jam ventum est ad Triarios, jam velut signo dato totis concurrunt viribus hinc Christi amor, inde hominis furor. Jam inter misericordiam & Justitiam, velut decretoriâ pugnâ decernetur de summa rei, quando in medio terræ, *Dei & hominum mediator* stabit ad columnam vestibus nudus, funibus vinctus, flagellis cæsus.

1 Tim. 2. 5

Pilatus importunâ Judaicę feritatis rabie coactus, populi Christum ad crucem poscentis vociferationibus victus, metu civilis tumultûs compulsus maluit summo cum flagitio violare Justitiam, quàm tanto cum periculo propugnare Innocentiam. Fateor, fecerat Pilatus, ut Christum liberaret, quid quid ferè potuit non tamen quid quid debuit, benignus in Christum, & simul offi-

P 5

ciosus

ciosus in hostes Christi. Sed tandem cessit iniquitati Aequitas, & ne displiceret pessimis, placuit plectere innocentem. Vocabat ergo Pilatus Jesum intra prætorium, his, aut id genus verbis affatus: Ecce in confesso tibi est, quanto gens tua ardeat odio tuî; Nemo est, qui non sitit tuum sanguinem, qui non deposcit te ad mortem, qui non exoptet tibi crucem. Quid agam? Non possum unus resistere omnibus. Hæc fax odii & invidiæ non extinguetur nisi sanguine tuo. Quare ad flagella te præpares necesse est, patienterque feras, ac boni consulas: quod quidem ego non tantum invitus, sed coactus facio. Est regula ab omnibus usurpata, ut ex duobus malis imminentibus id quod minus est, eligamus, ut majus evitetur. Leve est flagellari, dum quod gravissimum est, redimitur, mori. Ero in te severus, ut sim benignus; non parcendo, parcam; flagellis excipiam, ne mortem inferam; punieris, ne moriaris. O Pilate! convinceris à dæmone hoc argumento. Pessimè philosopharis. E duobus malis eligendum est minus. Assentior. Sed minusne est malum flagellari Deum, quàm offendi Judæum? Ignorabam esse Deum. Sciebas Justum. Fuerat gravissimorum criminum accusatus. An etiam convictus? Jam illum in concilio condemnaverant Principes Sacerdotum. Hoc est, primi nebulonum. Timebam tumultum populi. Tuum erat vel compescere, vel contemnere. Vitæ metuebam. Pro defensione Innocentiæ vitam perdere, est salutem conservare. Non perieras, si sic periisses. Sed quid ego pro causa altercor cum Pilato, cum Christus pro causa mea flagellari non metuat, sed ambiat? Cum ergo Pilatus non posset liberare Christum, nec per attestationem

eius

ejus innocentia, nec per delegationem causæ ad Herodem, nec per consuetudinem liberandi unum vincitum in Paschate, nec per alia, quæ excogitaverat, præsidia: *Tunc apprehendit Pilatus Iesum, & flagellavit.* Matt. 20.

Debent, ô Christe, impleri tua verba, ne videaris falsus Propheta. Dixisti: *Tradent eum Gentibus ad illudendum, & flagellandum.* Præcessit illusio, sequetur flagellatio; impleantur Scripturæ. Trahitur in Prætorium, sequitur trahentes qui brevi omnia ad se trahet mitissimus Agnus: exponitur omnium oculis, quos ipse diligebat ut pupillam oculi sui, Solvunt carnifices vineula, & extrahunt vestimenta, Cùm jam omnium oculis nudus pariteret, tum demum *benignitas & humanitas apparuit Salvatoris nostri Dei.* Ad Tit. 3. Ubi es nunc miser Adam? Quid trepidus fugis ad folia ficûs, ut tegas nuditatem carnis? Tu pavidus latitas inter arbuta, dicens: *Vocem tuam audivi in paradiso, & timui, eò quòd nudus essem.* Gen. 3. 10 Noli timere, progredere ex hortu paradisi ad prætorium Pilati: non est quòd timeas, quia nudus es. Habes jam nuditatis socium, ipsum Dei Filium. Si memineris, audivisti ex ore Dei in paradiso: *Ecce Adam, quasi unus ex nobis factus est.* Gen. 3. 22. Jam tu illi impropere: *Ecce Deus quasi unus ex nobis factus est.* Ego homo, & Deus homo; ego nudus, & Deus nudus. Et nos filii Adæ nudi egredimur ex utero matris, sed tamen nudi non admittemur in regnû Patris. Illic enim nudo dicitur illud Evangelicum: *Amice, quomodo huc intrasti, non habens vestem nuptialem?* Matt. 22. 12. Et tunc dicet Judex tortoribus: *Ligatis manibus & pedibus, ejus projicite eum in tenebras exteriores.* Qui ergo nudi nascimur, providendû est ne nudi moriamur. Omnes enim *domestici Dei vestiti sunt duplicibus: vestimento gratia,* Prov. 31. 21.

- Apoc. 7. amici sunt stolis albis, nullus illic admittitur nudus.
 31. Sed ego qui stolam meam primam amisi in paradiso, ubi illam recuperabo? Illic, ubi filius prodigus: Abiisti miser à Patre, profectus es in regionem longinquam, & ibi ut peregrinus ille Jerichontinus incidisti in latrones; qui etiam despoliaverunt te: ita ut de te dici possit illud Apocalypticum: Tu miser es, & miserabilis, & pauper, & cecus, & nudus. Quid consilii? Audi quid dicat tibi nudo Jesus nudus: idem quod sequitur in Apocalypsi:
- Ibid. v. 18. Suadeo tibi à me emere aurum ignitum, probatum, ut locuples fias; & vestimentis albis induaris, & non appareat confusio nuditatis tuæ. Imitare nudum prodigum; Surge, & redi ad Patrem; expone illi peccata, denuda conscientiam; die singultienti voce, corde contrito & humiliato: Pater, peccavi in caelum, & coram te. Illico clamabat Misericordia: Citò proferte stolam primam, & induite eum. Ideo denudatur in prætorio Pilati vestibus Rex gloriæ, ut nuda anima induatur stolâ gloriæ. O Jesu, nos nudi ad te nudum confugimus. Quid aliud hîc coram te dicemus, nisi illud Apostoli:
1. Cor. 4. Ecce esurimus, & sitimus, & nudi sumus? Esurientibus nobis prospexisti, cum dedisti nobis corpus in cibum, dicens: Accipite, & comedite. Sipientibus reliquisti calicem sanguinis, dicens: Bibite ex hoc omnes. Itaque non amplius esuriemus, sed tamen illud adhuc superest: Nudi sumus. O quàm dura est animæ nuditas, ubi in animo refrigit
- Deut. 32. charitas! Sumus hîc in loco horroris, & vaste solitudinis, ubi frigidus ventus Aquilo flat, & ecce nudi sumus. Tu jussisti per Prophetam tuum: Cum videris nudum, operis eum. Vides me nudum, operime,
- Eccl. 43. 22.
- Isa. 58. 7. Jacent ecce vestimenta tua in terra: his me induc,

due, & scio, propter illa Pater tuus benedicet mihi, & ero benedictus.

§. II.

Ligatur.

OMnia vincit amor. Sed homo fortiter impius ut vinceret amorem Christi, voluit vincere Christum, quasi tunc esset victus, dum victus. Christus ad columnam accedens, eandem amplexatus est, ut ostenderet se illi alligatum, non quia homo ligare potuit, sed quia ipse ligari voluit. Fuit autem manibus, & pedibus, & collo columnæ adstrictus; ne fortè fugeret, scilicet qui venerat fugientes à se quærere.

Quod postea discipulus Christi Paulus, hoc modò Magister illius discipuli Christus dicit. Is dicebat: *Quis nos separabit à charitate Christi?* Christus dicit: *Quis me separabit à charitate hominis? An tribulatio, an angustia?* sed *tribulatio & angustia invenerunt me. An fames?* Quadraginta diebus jejunavi, donec esurirem, *An nuditas?* Hic nudus consisto. *An persecutio?* Multi qui persequuntur me, & tribulant me. *An gladius?* Tanquam ad latronem exiverunt, cum gladiis & sustibus comprehendere me. Quid ergo separabit me à charitate hominis? Certus sum quòd neque vincula, neque flagella, neque alapæ, neque spinæ, neque clavi, neque crux, neque mors, neque creatura ulla poterat me separare à charitate hominis, propter quem factus sum homo. Dubitas adhuc, ô homo, de amore Jesu in te? Quod certius exigere potes argumentum amoris, quàm ejus, quem effudit pro te sudorem in molestis itineribus, lacrymas in ferventibus precibus, sanguinem in horrendis cruciatibus. Sic te amat Jesus, ut nisi omnipotentia divinæ ejus naturæ susti-

Rom. 8.

35.

Ps. 118.

143.

Ps. 118.

157.

Matt. 26.

15.